

Vi vil. Lad saa ogsaa Mindretallet faae Leilighed her til at gjøre sin Ret gjældende. Jeg vil endnu hertil sige en Ting, om man maasse vil kalde det en Advarsel. Jeg vil minde om, at der har været en Tid, da Forholdstalsvalgmaaden ved Udvalg Udnavnelse i Rigsdagen har fundet den stærkeste og bestemteste Modstand. Der var en Tid, da man fandt det at være en stor Daarskab, at Folkethinget vilde indlade sig paa at tilføje det daværende Mindretal Ret til at vælge visse Medlemmer. Det er slet alligevel, og hvad er nu foregaaet i Mellemtiden? Rollerne ere byttede om. Det Flertal, der dengang raadede, er fundet ind til et Mindretal, og dersom ikke mod dets Villie Forholdstalsvalgmaaden var gennemført, vilde det nuværende Mindretal være henvisst til at faae Medlemmer ind i Udvalgene af Flertallets Raade. Saaledes var det dengang. Men har Flertallet paa et Omraade kunnet forandre sig saa mærkelig, som det er slet, saa er det dog tænkeligt, at det Samme kunde foregaa paa et andet Omraade, og saa bliver Spørgsmaalet: Var det saa dog ikke godt, at man i Tide havde været rejsfærdig?

Spødv nu specielt det foreliggende Lovforslag angaar, saa indrømmer jeg, at det kunde taale adskillige, temmelig indgribende Forandringer. Det er vistnok muligt at bruge det, maasse endogsaa som det er; men der i § 1 en Bestemmelse, som jeg anser for saa urigtig, at jeg ikke kan lade være allerede paa dette Stadium af Sagen at fremhæve den og tilraade at foretage en Forandring heri. Det er de 48 Timer, der allerede have været nævnde. Det finder jeg ikke rigtigt at give en saa kort Tidsfrist; efter mit Skøn maa de, der begjære Mindretalsvalg, Forholdstalsvalg, i saa betimelig Tid have indsendt deres to Lister, at det kan være bekendt for hele Kommunen, for alle dens Vælgere, at nu skal der foregaa en Afstemning paa den Maade, og at man kan være istand til med nogen passende Frist, — noget forberedt maa man jo altid være isorveien — at indgive ogsaa andre Lister, efterat det er afgjort, at Forholdstalsvalget skal finde Sted. Dertil vil kræves nogle Dages Forlængelse, maasse 8, jeg tør ikke sige det, maasse vil det passende blive mere, men paa de 48 Timer kan jeg ikke gaa ind, det anser jeg for ubetinget forkert. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det kan være nødvendigt, hvis man vil forlænge Tidsfristen paa den anførte Maade, at begynde Valglisternes Berigtigelse noget tidligere, end det er bestemt i Valgloven af 23de December. Det kan man imidlertid nærmere tage under Overveelse, det vil jo være en ubetydelig Sag at forandre det. De andre Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg ikke omtale, der kan være Anledning til at foretage Rettelser hist og her, der kan være

Noget, som jeg ikke finder rigtigt, og som burde være anderledes, men det er underordnede Spørgsmaal, jeg har kun villet nævne dette One, nemlig Forlængelsen af de 48 Timer, som Noget, der ubetinget er nødvendigt. Løvrigt skal jeg anbefale Sagens Fremme.

Blom: Den Valgmethode, der for Dieblisset bruges ved Valg af Borgerrepræsentanter i Kjøbenhavn, forekommer mig at være saa usuldbar, at det er sjællig Grund til at være betænkt paa at indføre en anden Valgmethode. Naar der skal indføres nogen ny Valgmaade, tror jeg ikke, der kan være Tale om nogen anden end den saakaldte Forholdstalsvalgsmethode, men jeg tror rigtignok, at den i saa Fald maa indføres paa en helt anden Maade end den, der er foreslaet i dette Lovforslag. Hvis det var blevet foreslaet eller i Fremtiden maatte blive foreslaet at indføre Forholdstalsvalgmaaden i sin Renhed, i sin oprindelige Skikkelse, saaledes som den var fremkommen fra først af, ved Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn eller ved hvilke som helst andre politiske eller kommunale Valg her i Landet, skal jeg altid være rede til at stemme derfor. Selv om jeg havde det Ønske, at man vilde indføre denne Valgmaade paa eengang i alle Forhold, og et Forslag i saa Henseende kun kom frem vedrørende et enkelt Punkt, skulde jeg stemme for det, men jeg kan ikke stemme for den Valgmaade, som er foreslaet i dette Lovforslag, fordi den forekommer mig at være en Mishandling af den i og for sig beundringsværdige Methode, som jeg i Dieblisset taler om. Jeg skjønner ikke rettere, end at man ved at indføre denne Valgmaade i en væsentlig Grad vilde beskatte de personlige, de individuelle Valgsfriheder, som jeg i Modsetning til det 4de kongevalgte Medlem (Fischer) sætter overordentlig høit. Det er mig fuldkommen klart, at, naar det ærede 4de kongevalgte Medlem troede, at hvad han talder Valgene efter Samvittighed ingen Betydning havde, beror det paa en stor Misforstaaelse. Naar Folk vilde vælge efter deres Samvittighed, efter den virkelige Forholdstalsvalgmaade — ikke efter det, som her foreligger —, vilde netop de Stemmer, som afgives efter Samvittigheden, faae aldeles den Vægt, som tilkommer dem efter deres Antal, og det er Alt, hvad der kan forlanges. Der er slet ingen Grund til at lade haant om dem, der stemme efter deres Samvittighed. Jeg haaber altid at skulle gjøre det. Jeg kan som sagt ikke stemme for dette Lovforslag. Den nuværende Valgmethode medfører, at den tilfældige Majoritet paa Valgdagen kan siges at beherske Valgene. Hvis denne Lov skulde blive gjældende, vilde det føre til, at et enkelt